

Uzlík

Č. 2

Šk. rok: 2013/2014

STREDNÁ ZDRAVOTNÍCKA ŠKOLA
v zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja
M. HATTALU 2149, 026 01 DOLNÝ KUBÍN

Foto: Daniela Hujčáková, 3.B, Zimné variácie

Aktuality

ZBIERAJTE CESTOVNÉ LISTKY a noste ich do redakcie školského časopisu Uzlík – pomôžete dobrej veci! Len za štyri posledné mesiace sme už nazbierali vyše 27 tisíc lístkov! Akcia pokračuje!

ČERVENÉ STUŽKY

Od septembra do decembra 2013 boli realizované nasledovné aktivity: prihlásenie školy do kampane, premietanie filmu Anjeli v prvých ročníkoch a vo večernom štúdiu premietanie filmu In your face v druhých ročníkoch, vyhotovenie aktuálnej nástenky na tému Červené stužky, AIDS, HIV, tvorba a nosenie červených stužiek v týždni od 25. novembra do 1. decembra 2013, účasť na stretnutí kampane v Žiline dňa 29. 11. 2013, sprostredkovanie informácií z kampane na našej web stránke školy a v časopise Uzlík, postrehy zúčastnených študentov.

IMATRIKULAČNÝ VEČIEROK

12. 11. 2013 sa uskutočnil imatrikulačný večierok. Druháci si pre prvákov pripravili zábavný program, ktorý začal hneď po vyučovaní. „Je to náš Bažantský, máme ho raz v živote, prečo by sme naň nemali prísť?“ pýtali sme sa. Napokon sme sa rozhodli ísť. Cestou do telocvične, kde sa mal program začať, sme mali rôzne pocity, ale aj obavy, ale napokon všetko dobre dopadlo. Mysleli sme, že program bude prebiehať na inom princípe, ale našťastie sa tak nestalo. Boli sme spokojní. Do telocvične sme vstupovali postupne, priplí nám stužku na odev a označili nás definitívnymi študentmi tejto školy, čo sme boli radi. Na parkete sa nám ukázali aj dve preoblečené dámy, ktoré to potom svojím tancom parádne rozkrútili. Bol to náš profesor PaedDr. M. Takáč s Filipom Rechterikom z 2. B. Veľmi im to pristalo a vôbec by ste ich nespoznali. Dobré nás zabavili. Neskôr nás čakali rôzne aktivity, v ktorých sme súťažili medzi triedami. Najprv bolo spievanie, kde naše dievčatá ukázali svoje hlasy, nasledovali kliky chlapcov, kľmenie sa jogurtmi so zatvorenými očami, skákanie vo vreci, prechádzka s vajíčkom na lyžičke, hoc aj s pádom vajíčka, obväzovanie a na záver sme sa odfotili, aby sme nezabudli na túto neopakovateľnú udalosť. Nechýbal ani tanec, a keď sme opúšťali areál školy, všetci sme mali dobrú náladu.

Veronika Štefaňáková, 1. B

ŽENY A ŠPORT - 3. miesto

Jakub Bielák z 1. A triedy sa umiestnil na 3. mieste vo výtvarnej súťaži „ŽENY A ŠPORT“, ktorú organizoval ŽSK. Srdečne blahoželáme!

Jakub sa narodil 1. mája 1998. Pochádza z Rabče.

Je to mladý talentovaný chlapec, ktorý kreslí už od svojich deviatich rokov. Venuje sa kresleniu uhlíkom a ceruzkou. Preferuje kreslenie zvierat, ale aj portrétov či prírody. Svojou šikovnou rukou vie na papieri nakresliť niečo dokonalé a zaujímavé. Za kreslenie vyhral mnoho cien, ale jeho najväčší úspech je jedno z jeho výtvarných diel uverejnené v knihe Povesti spod Babej hory od E. Kurjakovej. Kniha obsahuje vyše 50 povestí z najsevernejšieho kúta Slovenska - spod Babej hory. V súťaži o Najkrajšiu knihu Oravy v roku 2008, ktorú vyhlásila Okresná knižnica v Dolnom Kubíne, bola spomedzi 23 titulov čitateľmi na základe ankety vybraná ako tretia. V budúcnosti sa chce Jakub zdokonaľovať v kreslení a jeho snom je nakresliť autoportrét.

Milí čitatelia,

blížia sa sviatky pokoja, lásky a radosti. Čas porozumenia, pohladenia a láskyplných slov. Vianoce nie sú len o darčekom, materiálnych veciach či dobrom jedle. Sú o nás, o našich blízkych a spoločných okamihoch, o tom, čo ukrývajú naše srdcia. Preto rozdávajme len to dobré, čo sa v nás skrýva a na to zlé zabudnime. Nebuďme skúpi na úsmev, pretože jedine tak dokážeme obohatiť všedné dni, aby tieto sviatky získali to pravé čaro. Dovoľte mi, aby som citovala spisovateľku Lornu Byrneovú: „V živote je najdôležitejší vzťah s ľuďmi - od najjednoduchšej formy, keď sa na okoloidúceho usmejete, až po hlboké putá s rodinou, priateľmi a láskami. Je dôležitejší ako materiálne statky, ale často sa berie na ľahkú váhu.“

Poprajme si teda, aby sme aj my dobre zvažovali svoje konanie a vzťah k ľuďom, a to nielen počas sviatkov, ale aj celého života. Prajem nám všetkým požehnané sviatky, plné skutočných ľudských hodnôt a aby sme do nového roka 2014 vykročili tou správnou nohou...

Kludia Kozoňová, 3. A

MOSTY K DEŤOM A RODINE

5. 12. 2013 navštívili Strednú zdravotnícku školu v Dolnom Kubíne deti z Detského domova v Istebnom. Prijali pozvanie Mikuláša a Mgr. M. Turčinovej, ktorá v rámci krúžku Mosty k deťom a rodine už siedmy rok organizuje vzájomné stretnutia a podujatia v spolupráci s Mgr. A. Horvátovou. Len pred mesiacom v SZŠ spoločne aranžovali jesenné dekorácie a už znova si pripravili kreatívny, tentoraz vianočný program. Nechýbali ani básničky, pesničky, súťaže, maškrty, hračky, anjelik a mikulášsky hokejový dres od bývalého žiaka SZŠ – R. Gabriho, ktorý už strieľa góly na talianskom ľade. Poďakovanie za toto milé stretnutie patrí aj žiakom z I.A SZŠ, ktorí sa hneď po nástupe na strednú školu, kreatívne začlenili do života školy.

ČERVENÉ STUŽKY - stretnutie v Žiline

Naša škola sa ako jedna z mnohých SŠ a ZŠ zapojila do kampane Červené stužky, nosením týchto stužiek symbolizujúcich boj proti AIDS, ktoré sme rozdávali po škole. Vyvrcholením kampane bola exkurzia do Žiliny na prednášku o HIV a AIDS, ktorej sme sa zúčastnili ako zástupcovia našej školy. Prednášku organizovalo Gymnázium sv. Františka z Assisi, hlavne študenti tohto gymnázia. Oslovené boli všetky školy. Kampaň zahŕňala odbornú prednášku o vniknutí vírusu HIV do tela, následné prenášanie a rozširovanie tohto vírusu, až kým nevypukne do AIDS, Prednáška zahŕňala aj problém nášho sveta - obchodovanie s ľuďmi. Na záver sa nám cez videozáznam prihovorila M. Olexová a porozprávala nám viac o svojom živote a živote komunity Misie svätého Jána v Babertone, ktorá sa stará o deti choré na AIDS.

Celé piatkové stretnutie bolo príjemné a zaujímavé, dozvedeli sme sa nové poznatky, o ktorých sme ani netušili a zaujali nás aj príbehy o obchodovaní s ľuďmi, ktoré nám doteraz ostali v pamäti. Prvý príbeh bol o žene, ktorá sa vydala za prácou. Prvé ráno na mieste sa dozvedela, že bola predaná na prostitúciu. Všetky doklady jej boli vzaté a ona bola väznená a znásilňovaná v malej miestnosti. Trpela na nedostatok jedla, spánku a neustálym zastrašovaním. Po štyroch mesiacoch ju zachránila policajná razia. Bola jej poskytnutá pomoc, liečila sa a vypovedala na súde. Druhý príbeh bol o mladom mužovi, ktorý si potreboval privyrobiť, a tak odišiel za prácou do Anglicka. Bol však predaný do otroctva. Neustále pracovali, nedostávali peniaze a strava bola slabá.

Z týchto príbehov si máme zobrať ponaučenie, a ak sa už vyberieme za prácou do zahraničia, poriadne si preverme zamestnanie, do ktorého ideme a poskytovateľa, u ktorého budeme pracovať.

„NIEKOMU ZACHRÁNIŠ ŽIVOT, NO PRE NIEKOHO JE TO CELÝ SVET.“

Lucia Rabčanová, Kristína Bajčiáková, 2.A

ANJEL V SRDCI

6. 12. 2013 sa na našej škole konal 1. ročník súťaže Naše talenty. Táto súťaž je dôkazom, že na škole od jej vzniku študujú žiaci, ktorí sú výnimoční nielen svojou humánnosťou a prosociálnosťou, ale mnohí sú obdarení talentom, ktorý by na nejednej umeleckej škole závideli. Svojou kreativitou a nadaním už pravidelne pripravujú kultúrne programy pre darcov krvi, seniorov, škôlkarov, deti z detského domova, pacientov v nemocnici, vianočnú besiedku, naplňajú stránky školského časopisu i galériu talentov školy, pútajú médiá a zapájajú sa do rôznych súťaží a projektov. Dokážu sa radovať každý deň - zo seba, z priateľov, spolužiakov, dokonca aj zo školy, ktorá sa snaží byť ich veľkou rodinou. Súťaž Naše talenty dala priestor na prezentáciu a objavenie nových talentov školy. S nápadom prišla Mgr. Katarína Ružičková, ktorá aj prijala hlavnú réžiu za podpory celého pedagogického zboru. Do súťaže sa zapojilo 24 žiakov. Súťažilo sa v kategórii: spev, tanec, hra na hudobný nástroj, fotografia, literárna a výtvarná tvorba, tvorivá činnosť. Na priebeh súťaže dozerala odborná porota a príjemnú atmosféru dotvárala hudobná skupina SOVOS z Oravského Bieleho Potoka – T.Kahan, M. Balek, L. Pilarčík a speváčky z 2.B SZŠ – Andrea a Adriana Šangalová. Moderovali žiačky z 3. A – K. Kozoňová, M. Frčová a L. Furielová. Celé podujatie sa zároveň nieslo v duchu benefičného podujatia pre malého Šimonka Samardaka.

Bližšie info na www.simonkosamardak.estranky.sk alebo www.szsdk.edupage.sk. Prispieť môžete aj vy!

Všetci súťažiaci boli úžasní, vytvárali nezabudnuteľnú atmosféru - všetci boli víťazi! Aj napriek tomu museli rozhodnúť hlasy divákov aj poroty. Víťazkou súťaže TALENT SZŠ 2013 sa stala Aneta Baláková z 1.A v kategórii spev, 2. miesto: Jakub Bieľák z 1.A v kategórii výtvarná tvorba a 3. miesto: folklórna tanečná skupina Karička - K. Bajčičáková, L. Rabčanová, V. Vojtasová, Z. Holubčíková z 2.A. Ceny a diplomy sa odovzdávali za prítomnosti Mikuláša aj anjelov. A každý, kto videl toto podujatie, odchádzal s anjelom vo svojom srdci, a to je najdôležitejšie!

NÁŠ NÁZOR – DOMOV/ RODNÝ KRAJ

Puchmajerovej jazierko je rašeliniskové jazero v Oravskej Magure pod vrchom Minčol, leží v nadmorskej výške 1 200 m.n.m. a je 5-6 metrov hlboké. Pôvodne sa volalo veľmi jednoducho, a to Morské oko, ale nakoniec sa premenovalo na terajší názov na počesť Márie Puchmajerovej, ktorá robila v tunajších lesoch v 30. rokoch 20. storočia botanický prieskum. Je chráneným územím od roku 1976, súčasť CHKO Horná Orava. Dokonca sa k nemu viaže aj povest' a údajne sa tam potopil aj volský povoz naložený senom. Jazierko je zaradené do sústavy **NATURA 2000**. **NATURA 2000 je názov sústavy chránených území členských krajín Európskej únie.** Hlavným cieľom jej vytvorenia je zachovanie európskeho prírodného bohatstva, čiže najvzácnejších a najohrozenejších biotopov a druhov na území štátov Európskej únie. Na rašeliniská sú viazané viaceré veľmi vzácne druhy rastlín a živočíchov. Z kriticky ohrozených druhov je napríklad pozoruhodný výskyt **mäsožravej rastliny rosičky anglickej**. Za zmienku určite stojí aj výskyt ojedinelých druhov hmyzu, napríklad vážky čiarkovanej, **ktorá predstavuje pozostatok z doby ľadovej**. Puchmajerovej jazierko je určite jedna z **TOP lokalít**, aké som kedy navštívil, ponúka veľa zaujímavého z prírody a rozhodne **nádhernú scenériu**, akej na Slovensku niet. Takže by som bol veľmi rád, keby som tam mohol niekoho z vás zaviesť a ukázať mu krásy a tajomstvá našich hôr či prírody. **PS: Ozvite sa, budem veľmi rád a poctený vašim záujmom.** Milan Jašica, 3. A

Foto: Milan Jašica, 3. A

Bola nedeľa večer, keď sa traja kamaráti Peter, Andrej a Ivan dohodli, že pôjdu spolu niekam na výlet. Vybrali si dolnooravskú obec Zázrivá, ktorá bola známa svojou svojráznou architektúrou a okolitou prírodou. Tešili sa na nové zážitky a dobrodružstvá. Celý večer sledovali predpovede počasia. Našťastie, na všetkých stanicích predpovedali nádherné slnečné počasie po celý týždeň. Chlapci išli spať s radosťou, že sa výlet určite vydarí.

V noci sa Ivan zobudil na strašné hrmenie. Rýchlo vstal z postele a utekal k oknu.

- To snáď nie je možné! - zahromžil.

Ráno ešte spal, keď prišiel Peter s Andrejom do jeho izby a okríkli ho:

- Ivan, ty ešte spíš? Už sme mali byť na vlakovej stanici!

Ivan sa preľakol. Myslel si, že žiadny výlet nebude, ale kamaráti ho ubezpečili, že počasie sa umúdrilo. Rýchlo vbehol do kúpeľne. Umyť, obliecť, a už všetci traja utekali na vlakovú stanicu.

- Chalani, nechal som doma mobil, - zvolal Ivan, keď nastupovali do vlaku.

- Načo ti bude mobil? Veď my mobily máme, to stačí, - odpovedali mu.

Ivan si myslel, že to je nejaké znamenie, že má zostať doma a nemá ísť na výlet, ale povedal si:

- Nič sa nemôže stať.

Keď sa pohol vlak, uvideli na nástupišti množstvo vojakov, ako sa vítajú so svojimi rodinami.

- Asi sa vracajú z misie, - povedal Ivan.

- Keď som bol malý, chcel som byť vojakom. Páči sa mi, ako pomáhajú druhým, - zamyslel sa Andrej.

- Nie je to žiadna sranda, chlapci. Môj strýko bol dvakrát v Afganistane a veru, tam ide o život, - poučal Peter.

Cesta ubehla rýchlo. Keď dorazili do Zázrivej, boli nesmierne prekvapení, ako je tam krásne.

Ubytovali sa v hoteli. Podvečer sa prešli dedinou a pozreli aj miestny kostol. Chceli vedieť, či je krajší ako ich, ktorý majú v meste. Ráno hneď po raňajkách vyrazili do prírody.

Keď vyšli na vrch Rozsutec, začalo pršať a hustý dážď sa rýchlo zmenil na strašnú búrku, ktorá stále zosilňovala.

- Celý týždeň slnečné počasie, - frľali si popod nos, keď sa snažili zísť do dediny.

To, čo uvideli, im vyrazilo dych. Celá dedina bola zatopená. Ľuďom pomáhali vojaci aj záchranári. Ivan a Peter pribehli rýchlo ku vojakom, aby im pomohli s ľuďmi. Andrej utekal ku záchranárom. Keďže študoval na strednej zdravotníckej škole, chcel prispieť svojimi vedomosťami aj schopnosťami. Všade bolo počuť volanie o pomoc. Jedni vojaci zachraňovali starenku, ktorá uviazla v dome so svojím psíkom, druhí vyťahovali ľudí zo zatopených domov a nakladali ich do člnov.

Bolo to strašné.

-Idem spať, v dome ešte ktosi je! – zakričal jeden z vojakov, ktorý práve vytiahol z domu malého chlapca.

A mal pravdu. Po chvíli im podával malé ustráchané dievčatko zabalené v deke. Vojakovi zišla na um jeho malá dcérka, ktorá je doma a teší sa naňho, kedy príde domov. Keď vložili dievčatko do člna...

- Niéééé! Karol! – zakričali vojaci na svojho kamaráta.

Dom sa naklonil a vojak Karol spadol do besniacej vody. Prúd ho stiahol pod hladinu. Bez váhania za ním skočil vojak s potápačskou výstrojou. Mal šťastie. Podarilo sa mu ho nájsť. Onedlho už ho vyťahovali do člna. Bol v bezvedomí. Na hlave mal škaredú ranu, ktorá krvácala.

- Dávajte pozor, môže mať poranenú chrbticu, - kričal zdravotník.

Vojak Karol nebol jediný zranený. Druhý čln odvážal vojaka so zlomenou nohou a ďalšie dva člny viezli zranených civilistov.

Andrejovi, Petrovi a Ivanovi ostal v pamäti práve vojak Karol. Spomínali naňho aj po príchode domov. Nebol to len vojak, bol to človek a volal sa Karol. Možno to bol jeden z tých na stanici a možno sa práve vrátil z misie... z Afganistanu? Zo Sýrie? Unikol strielaniu, bombardovaniu, teroristom, vrátil sa z cudzej zeme... a doma naňho čakalo nešťastie, keď pomáhal zachraňovať životy iných.

Vojaka Karola operovali ihneď po príchode do nemocnice, ale poškodená chrbtica ho do konca života pripútala na lôžko.

Filip Rehtorík, 2. B

**Foto: Daniela
Hujčáková, 3. B**

Výlet do Viedne

Jedného dňa v septembri nás pani profesorky prekvapili otázkou: „Páčil by sa vám výlet do predvianočnej Viedne?“ Samozrejme, veď väčšina z nás tam ešte nebola a vidieť Viedeň vo vianočnom šate musí byť naozaj veľmi krásne. Dopredu sme sa tešili najmä na vianočné trhy, ale našim cieľom boli aj historické pamiatky spojené s poznávaním rodu Habsburgovcov. Konečne nadišiel deň „D“. Vyrazili sme skoro ráno, aby sme toho stihli čo najviac. Už po 10.00 hod. sme boli vo Viedni. Ako prvé sme si pozreli nezvyčajné domy rakúskeho architekta Hunderwassera a navštívili sme aj prírodovedecké múzeum. Dobré nám padla aj prechádzka hl. triedou Ringom. Videli sme aj cisárske paláce, ale ako správne dievčatá sme obdivovali aj obchody, až sme prišli ku Kostolu sv. Štefana. Tam sme si zapálili sviečku a s nádejou sme si niečo priali. Keď sa začalo zvečerovať, Viedeň dostala tú pravú vianočnú atmosféru. Obdivovali sme hru svetla a farieb. Samozrejme, že sme ochutnali aj vianočný punč. Bolo nádherne. O 21:45 sme sa vrátili do Dolného Kubína. Veľmi pekne sa chcem za všetkých poďakovať pánovi riaditeľovi, že schválil tento výlet a taktiež aj pani profesorkám Mgr. A. Bušovej a Mgr. V. Porvazníkovej za ich obetavosť a krásny výlet, ktorý nám pripravili. Všetci sme mali dobrú náladu a už sa tešíme aj nabudúce.

Dominika Ľubová, 1. B

Vianoce, čas pokoja, radosti a veselosti. Práve pokoj, radosť a veselosť sa rozhodli rozdávať i žiaci našej školy. Žiačky III.B triedy v spolupráci s odbornými učiteľkami Mgr. A. Strežovou a Mgr. M. Mordelovou a klientmi Domova sociálnych služieb a Zariadenia pre seniorov v Dolnom Kubíne spoločne pripravili vianočný program s názvom: „Vianoce našej mladosti“. Tancom, piesňami a krátkymi scénkami si naši seniori pripomenuli typické ľudové vianočné zvyky a tradície. Žiačky odeté do ľudových krojov zinscenovali zvyklosti našich starých mám počas takzvaných „stridžích dní“. Sviatok svätej Kataríny, Barbory, Lucie či Tomáša, sú plné tradičných vinšov, piesní, či magických obradov. Už vieme, prečo čerešňová vetvička patrí na Barboru do vazy s vodou a prečo bolo potrebné na Luciu dom vymetať husacím krídlom. Tak ako vtedy i dnes si ľudia priali zdravie, lásku a šťastie. Vianočné vinše, vôňa orechov, jablák a vianočných oblátok v nás všetkých ešte viac prehlbovala radosť zo spoločného stretnutia. Vianoce dnes a Vianoce mladosti našich starých rodičov sa síce trochu odlišujú, ale mnoho tradícií si zachovávame až dodnes. Jedno však majú určite spoločné - stretnúť sa v kruhu rodiny a priateľov, to je ten najvzácnejší dar.

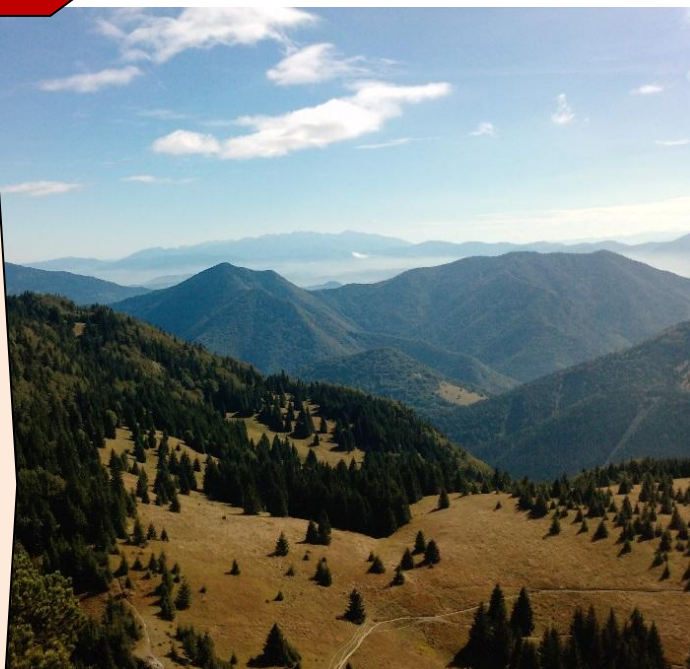
Vianoce našej mladosti

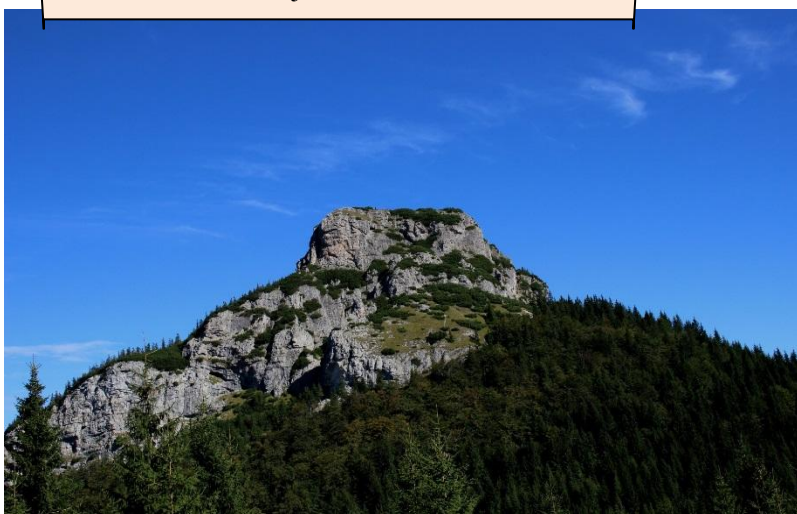
Renáta Kureková, 3. B

NAŠE ZÁĽUBY/ NAŠE TALENTY

Milan Jašica sa narodil 4.9. 1995 a pochádza z Hruštína. Už od útleho veku sa v ňom prejavoval talent a potenciál na rôzne druhy športu. Zo začiatku hrával futbal, neskôr k nemu pripojil aj stolný tenis, tieto pestoval na vysokej úrovni, popri ktorých hrával s kamarátmi ďalšie kolektívne športy. Šport mu priniesol aj mnoho vysokých umiestnení a ocenení. Dnes už tieto športové aktivity pestuje rekreačne a plnou mierou sa sústreďí na mountainbiking, ktorému sa venuje druhý rok. K bikingu sa dostal prostredníctvom priateľov a už po prvých tripoch zistil, že to je preňho to pravé, čo dlhšiu dobu hľadal. Jazdenie mu poskytuje adrenalín, nezabudnuteľné a skvelé zážitky, príhody, úchvatné scenérie či rarity prírody a v horách častokrát aj ticho, ktoré každý z nás potrebuje. Pokiaľ má možnosť, snaží sa zdokumentovať niečo nezvyčajné alebo jeho osobe krásne a blízke. Najďalej s bikom bol na Donovaloch, ktoré vám poskytujú stovky kilometrov nespočítaného množstva trás. Okrem športu má rád aj chov zvierat, pričom najviac sa mu páčia kone (hlavne Michal, ktorý patrí jeho rodičom) má to zrejme v rodine, pretože jeho dedko aj otec boli, respektíve sú kováčmi, takže ku koňom majú veľmi blízko.

Štefánia Kotyrová sa narodila 16.1.1996 v Trstenej. Býva v Námestove. Foteniu sa začala venovať v pätnástich rokoch. Inšpiroval ju jej otec, ktorý tiež fotil. Vždy obdivovala fotky z detstva a otcov starý fotoaparát Pentaconsix TL. Veľmi jej učaroval, preto sa rozhodla, že to tiež skúsi. Na začiatok jej rodičia kúpili malý Lumix, neskôr Canon EOS 600D. Snaží sa, aby jej fotky zaujali, niečo vyjadrili, napr.: radosť, smútok, hnev.... Ak ide na prechádzku, tak jedine s fotoaparátom. Život bez fotiek si nevie predstaviť, pretože: „Fotky sú dôkaz, že človek bol niekedy šťastný.“

Marianna Chylová z 1. B má 15 rokov. Býva vo Vasil'ove. Fotografovaniu sa začala venovať pred 3 rokmi. Najskôr mala iba obyčajný fotoaparát, ale keď urobila škaredú fotku, nikdy sa nevyhovárala, že má zlý fotoaparát, jednoducho to zle od fotila. Pretože ako povedal francúzsky fotograf Henri Cartier-Bresson: „Prvých 10 000 fotografií je najhorších.“ Neskôr, keď jej rodičia videli, že ju to baví, kúpili jej digitálnu zrkadlovku a už ju od nej nemôžu oddeliť. Postupne sa začala zdokonaľovať a stále sa teší na ďalší pokrok. „Najkrajší pohľad na svet je cez objektív.“ Neskôr, keď si dokončí školu, chcela by sa foteniu aj naďalej venovať. Ak chcete vidieť viac, tak si pozrite stránku na facebooku: Murphy Photography.

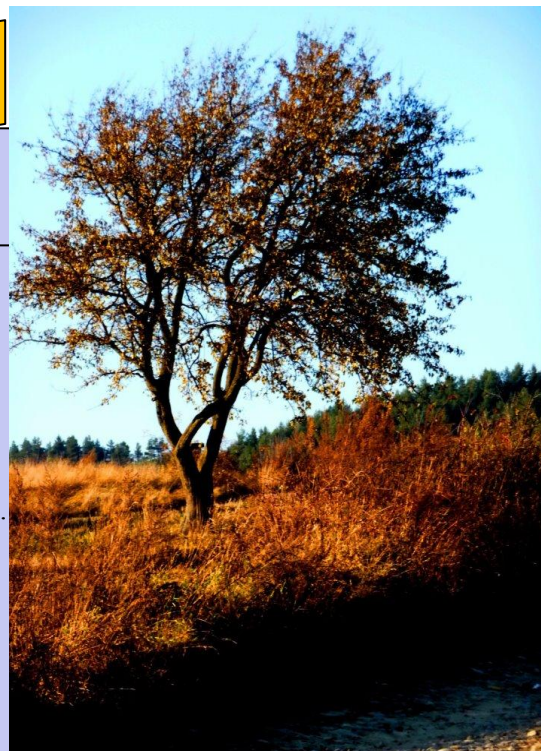
V budúcom čísle vyspovedáme víťazku súťaže TALENT SZŠ 2013 Anetu Balákovú z 1. A!

VLASTNÁ TVORBA

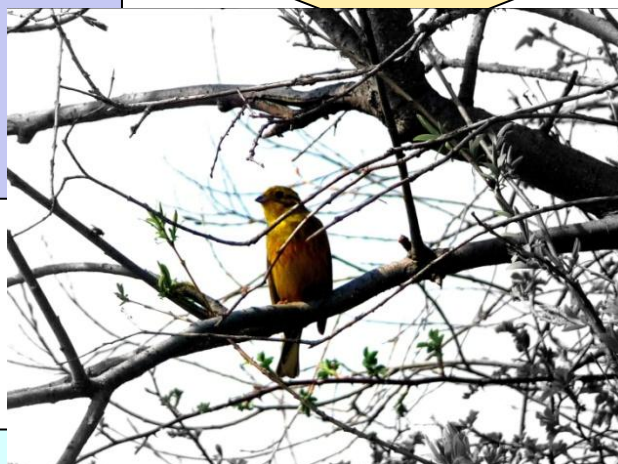
Alma mater - Matka živiteľka

Stvorená matkou zeme, vdýchla jej život do hrude.
Prebudená v mladej žene, hľadá svoj život v osude.
Prikrytá krásou nahoty, kráčajúc s hlavou vztýčenou.
Prebúdza ďalšie životy, pohľadza láskou zasnenou.
Pohl'adom skolí muža, neodolá ani ten najsilnejší.
Dychy im nežne vyráža, stačí aj pohyb najpomalší.
Pôvabná krása ženy nie jedno mužské telo zvádza.
Vidieť ju, každý pocit sa zmení, odrazu, hriešnosť ťa sprevádza.
Necháš ju ovládať tvoju hlavu, myšlienky zaplaví vášeň.
Tebe stačí aj na chvíľku malú, vyvolá beznádejnú nádej.
Bažíš po horkosti sladkých pier, túžiš po dotyku jej nežnosti.
Je to vlna dokonalých súhier, vrátiš jej pocit vďačnosti.
Stvorená pre potešenie zeme, kajúcna ovláda svet.
Pomáha, aj keď cíti sa skl'účene, lepšej bytosti na svete niet.
Je ako živel, ktorý nemožno ľahko spoznať.
Iskra života a plameň, čo ti horí v srdci.
Kvapka dažďa alebo búrlivá voda v mori.
Chladivý vánok či mohutný vietor strmých skál.
Hrejivá zem, kúsok hliny, čo človeku život dal.
Nebráň sa pocitu, že bez nej nemôžeš byť.
Dala ti život, máš správne ho žiť.

Klaudia Brandysová, 2.A

**Foto: Štefánia
Kotyrová, 3.B**

Prianie

Pozerala na hviezdy a želaní mala tisíce,
ešte stále nespí a práve jedna hviezda sa krásne ligoce.
Hviezdy krásne žiarili a ona nemohla spať,
spomína, čo spolu prežili a zabudnutá v spomienkach ostala stáť.
Hviezdy jej ukazujú smer, no ktorým poberať sa má?
Hovorí si ver, neži stále len v predstavách.
Keď vietor fúkol, hviezda začala padať,
jej tichý hlások šepol: "Hviezda, ostaň stáť,
ja prianie mám a túžim ti ho povedať."
Hviezda chladná ako ľad
ostala stáť a dievča odvetilo:
"Chcem len, aby ma mal rád."
Tak hviezda zhasla a želanie bolo vyslovené,
vykvitla krása a túžby boli naplnené.

Klaudia Brandysová, 2.A

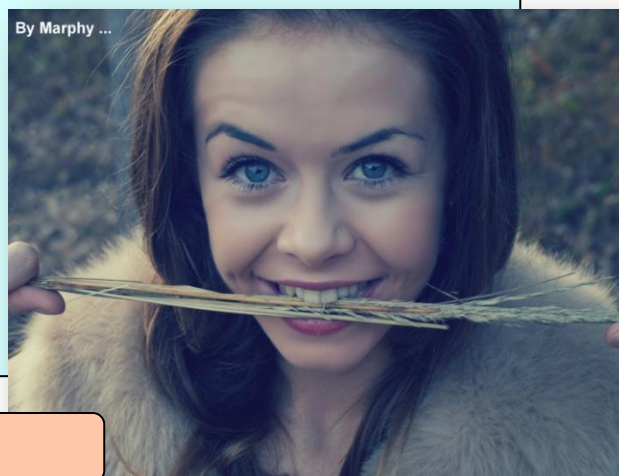

Foto: Marianna Chylová, 1. B

HUMOR Z NAŠICH LAVÍC

VTIPNÉ HÁDANKY od Filipa Rechtoríka, 2.B

Používame ho znova, pritom nie je sova. Či je veľký, či je malý, všetci ho už máme radi. Chodí s nami, vždy je pri nás, keď je treba, uteší nás. Ide len na baterku, netreba mu žiarovku. Používame ho cez deň, veď to nie je žiaden problém.

MORI

Nie je pero ako pero, píše sa ním rovnako. Nie je pero z dediny, ale je to z cudziny. Prišlo k nám až zďaleka, to je ale potecha. Píše ako drak, kovový má vrchnák. Oči šikmé ako Japonec, to je ale jeho vec. Čo je to? **ČÍNSKE PERO**

Píšem doňho, má to riadky, toto bol vtip ale krátky. Mám v ňom všetky poznatky, nie sú to len nové látky. Hádanka je ale krátka, lebo je to kamarátka. **ZOŠŤ**

Príklad ťažký ako frás,
nevypočítal som ho zas.
Prišiel Števo, pozrel nato,
naučil nás to, stálo to zato!

ZAÚJÍMAVOSTI

1. Naše kosti sú 4-krát pevnejšie než betón!
2. Naše telo počas života vyprodukuje toľko slín, že by naplnili dva plavecké bazény!
3. Naše žalúdočné kyseliny sú tak silné, že by vedeli rozpustiť aj zinok!
4. Naš nos dokáže rozoznať až 50 tisíc vôní!
5. Za 30 minút vyprodukuje ľudské telo toľko tepla, že by ním priviedlo do varu 4 litre vody!
6. V našom tele je vyše 72 kilometrov nervov!
7. Viac ako polovica všetkých našich kostí sa nachádza na rukách a nohách!
8. Naše telo obsahuje toľko uhlíka, čo by naplnilo až 1000 ceruziek!
9. Naše srdce pumpuje 7500 litrov krvi každý jeden deň!
10. Naše kýchnutie dosahuje rýchlosť až 160 km/h!

Zdroj: http://www.aktuality.sk/?utm_source=azet.sk&utm_medium=box-magaziny&utm_content=brand&utm_campaign=HP

TALENT SZŠ 2013

VŠETKO NAJLEPŠIE V NOVOM ROKU 2014 !

UZLÍK – časopis študentov Strednej zdravotníckej školy v Dolnom Kubíne, M. Hattalu 2149, 026 01

Redakčná vedúca: Mgr. R. Bočkayová. Redakčná rada: M. Kováčová, M. Pilarčíková, F. Rechtorík / 2. B/, K. Brandysová, V. Dikorasová, N. Baleková / 2. A/, J. Biľák, S. Badíková, A. Baláková, B. Naništová / 1. A/, V. Štefaňáková, D. Ľubová / 1. B/, K. Kozoňová / 3. A/. Grafická úprava: F. Rechtorík, 2. B. Kontakt: r.bockayova@gmail.com Spolupráca: Mgr. M. Mordelová – krúžok Moderné trendy v ošetrovatel'stve.